

מ"ת 6493/07/20 - סאלם אבו רביעה נגד מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חדרה

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

מ"ת 6493-07-20 מדינת ישראל נ' אבו רביעה (עציר)
תיק חיצוני: 462904/2020

מספר בקשה: 3

בפני	כבוד השופטת עידית פלד
מבקש	סאלם אבו רביעה (עציר) ע"י ב"כ עו"ד עלאא עתאמנה
נגד	מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חדרה
משיבה	
החלטה	

בפניי בקשה לעיון חוזר בהחלטת השחרור, באורח שיתאפשר למבקש לצאת לעבודה תחת פיקוחו של אחיו.

רקע:

ביום 28.7.20 הוגש נגד המבקש כתב אישום המייחס לו עבירות של נהיגה בזמן פסילה בניגוד לסעיף 67 לפקודת התעבורה, נהיגה ברכב ללא רישיון נהיגה תקף מעל שנתיים (פקיעה מיום 15.7.2014) בניגוד לסעיף 10(א) לפקודת התעבורה, ונהיגה ברכב ללא ביטוח תקף, בניגוד לסעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], עבירות מיום 27.7.20.

על פי המתואר בכתב האישום, בתאריך 27.7.20 בשעה 12:40 או בסמוך לכך, נהג הנאשם ברכב פרטי מסוג פולקסוואגן מספר רישוי 3937556 בכפר קרע על הציר הראשי מכיוון דרום לצפון סמוך ל"מלך השווארמה" או בסמוך לכך, כשהוא בפסילה שניתנה לו ב- 3 תיקים: תיק בימ"ש לתעבורה תל אביב מספר 9378-12-19 מיום 23.1.20, למשך 10 חודשים, וטרם הפקיד רישיונו, ודבר הפסילה הודע לו כדין באמצעות שוטר ביום 16.2.20; תיק בימ"ש לתעבורה חדרה מספר 2468-07-17 מיום 5.2.20 למשך 10 חודשים והפקיד רישיונו; ותיק בימ"ש לתעבורה פתח תקוה מספר 2482-08-19 מיום 23.2.20 למשך 6 חודשים והפקיד רישיונו; ואותה עת נהג הנאשם כאשר רשיון הנהיגה פקע בתאריך 15.7.14; וכאשר אין לו תעודת ביטוח בת תוקף על השימוש ברכב.

בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצר המבקש עד תום ההליכים נגדו.

בהחלטה מיום 2.8.20, בהעדר מחלוקת ביחס לשאלת קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר, שוחרר המבקש למעצר בית מלא בבית אחיו בתנאים מגבילים.

עמוד 1

התיק העיקרי קבוע להקראה, ומועד דיון שהיה קבוע ליום 30.9.20 נדחה על פי ההנחיות בשל מצב הקורונה ונקבע ליום 8.2.2021; ולבקשת ב"כ הנאשם מהיום הוקדם הדיון ליום 23.11.20, כאשר ב"כ הנאשם הודיע כי בכוונת הנאשם להודות בעובדות כתב האישום ולבקש מבית המשפט להפנותו לשירות המבחן על מנת לקבל בעניינו תסקיר לעונש.

כעת עותר המבקש לאפשר לו לצאת לעבודה בחברת "קלנית הנגב" חברה לביצוע עבודות עפר ופיתוח בקיבוץ סמר שבערבה בימים א'-ה' בשעות 07.00 - 17.00, תחת פיקוחו של אחיו (דיאב אבו סיתה) הבעלים של החברה ומנהל העבודה בה, ומנהלו הישיר של המבקש, וזאת נוכח הימשכות ההליך בתיק העיקרי.

המשיבה התנגדה לבקשה וטענה, כי מדובר בהחלטה אך מחודש אוגוסט; ויש להעדיף את האינטרס הציבורי על פני מי שבמעשיו הוכיח כי לא ניתן לסמוך עליו, ומסכן את משתמשי הדרך, וגם שני מאסרים מותנים לא הרגיעו אותו.

ביום 6.10.20 התקיים דיון בבקשה במעמד הצדדים; ובהסכמת המבקש, הוחלט על המשך דיון בבקשה להיום, על מנת לאפשר למבקש לשקול הגשת בקשה להקדמת מועד הדיון בתיק העיקרי והגשת בקשה מתוקנת בהתאם; ובדיון המשך מהיום 8.11.20 הבהיר ב"כ המבקש, כי בכוונת המבקש להודות בתיק העיקרי ולבקש להפנות את עניינו לקבלת תסקיר לעונש (כפי העולה גם מבקשה להקדמת מועד דיון שהוגשה היום בתיק העיקרי, כאמור לעיל). אחיו של המבקש הבהיר בדיון, כי מדובר בעבודה בסלילת שבילי אופניים באזור מוגדר בתוך קיבוץ סמר וסביבתו, וכי הוא מנהל העבודה ויפקח על המבקש.

הצדדים הסכימו כי ההחלטה תינתן בהיעדרם.

דיון

נאשם ששוחרר לחלופת מעצר רשאי לפנות לבית המשפט בבקשה לעיון חוזר, בענין הנוגע לתנאי השחרור, אם נתגלו עובדות חדשות, נשתנו הנסיבות, או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה.

הפסיקה קבעה כי המונח "זמן ניכר" הוא גמיש ויש לפרשו על רקע איזון שעל בית המשפט לערוך בין האינטרס הציבורי כי המבקש ימשיך לשהות בתנאים שנקבעו בהחלטת השחרור ובין הפגיעה הנגרמת למבקש כתוצאה מכך.

כמו כן, הפסיקה הכירה בכך, שבמקרים הראויים, ראוי לאפשר, ככל הניתן, למי ששוחרר לחלופת מעצר לעבוד ולפרנס את עצמו ואת משפחתו, ככל שהדבר לא פוגע באינטרס הציבורי או בהליכי המשפט, ובכפוף לתנאים שיאיינו את המסוכנות הצפויה מן המבקש. ראו בש"פ 1393/07 **אלחנטי נ' מ"י**; בש"פ 6845/07 **קוסטריקין נ' מ"י**; בש"פ 2857/06 **אליהו ממן נ' מ"י**, [פורסם בנבו] (2006); ובש"פ 8369/09 **משה בצר נ' מ"י**, [פורסם בנבו] (2009); ועמ"ת (מחוזי חי') 33996-06-14 **אדוארד טוגייב נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 22.06.2014).

במקרה שלפנינו, אני סבורה כי בכלל נסיבות העניין, משחלפו כ-3 חודשים משחרורו של המבקש למעצר בית מלא;

לנוכח ההודעה על כוונה להודות בתיק העיקרי בעבירות המיוחסות לו, דבר המצביע על נטילת אחריות, קבלה והכרה; העובדה כי לא נרשמה לו הפרה בתנאי שחרורו למעצר בית; ולנוכח המצב הכלכלי בנסיבות התקופה; וכאשר בשל המגבלות והאילוצים של משבר הקורונה, נדרש שירות המבחן לפרקי זמן ממושכים באופן משמעותי מהרגיל לצורך עריכת תסקיר לעונש - 8 ואף 9 חודשים לנאשמים שהינם משוחררים, כך שהמשך הדיון בתיק העיקרי צפוי להיות ממושך; - יש כדי להוות עילה מספקת לעיון חוזר בחלופת מעצרו שתכליתה יציאה לעבוד תחת פיקוח.

כמו כן, המעסיק-אחיו של המבקש כבר אושר כמפקח עליו במסגרת החלטת השחרור לחלופת מעצר.

בכלל הנסיבות לעיל, אני מורה על קבלת הבקשה בתנאים הבאים:

א. אני מתירה למבקש לצאת ממעצר הבית בו הוא נתון לעבודה בחברת "קלנית הנגב" בקיבוץ סמר שבערבה בימים א'-ה' בשעות 07.00 - 17.00, וזאת בליווי ובפיקוח צמוד של אחיו (דיאב אבו סיתה אשר פרטיו בפרוטוקול הדיון מיום 2.8.20), ואשר יפקח עליו בכל שעות העבודה, וכן בהגעה לעבודה ובחזרה למקום מעצר הבית בתום יום העבודה.

ב. מובהר ומודגש, כי המפקח מחויב להימצא במחיצת המבקש בכל שעות העבודה, ולדווח מיידית בדבר כל הפרה למשטרת ישראל.

ג. המשטרה תוכל בכל עת לבקר בבית בו שווה המבקש במעצר בית ו/או במקום עבודתו ולוודא כי המבקש ממלא אחר תנאי מעצר הבית שנקבעו בעניינו ובתנאים שנקבעו בהחלטה זו.

ד. יתר התנאים המגבילים בהם נתון המבקש יותרו ללא שינוי.

ה. החלטתי תיכנס לתוקפה ביום 11.11.2020.

המזכירות תמציא ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"א חשוון תשפ"א, 08 נובמבר 2020, בהעדר הצדדים.